



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

O Ante D

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

modo post occasu splendens. Idē libro. xv. Quidā breuitate radicū senescere celerī arbores purā: qđ coarguit scilicet: quaz radices lōgissime / z senect' oculi / sima est. Hinc fiunt aduerbia ocy' et ocyllime: qđ et ociter dicit' p cito / z perā pmpie.

Ocyllū penul. core. herba ad boum pabulū fata / qua ciebant alium bobus. Id erat buisimodi. fadē modios decē / ycie duos / tantundē et ēruilic in iugero autūno miscebāt ac ferebant / admira etiā auena greca cui nō cadit semen. Deducū nomē a celeritate nascendi / hoc est ab ocy: qđ ualeat cito: vt inquit Var. lib. j. dē re rus. hoc amplius dicit' ocyllū qđ citat al / uū bobus. Et ideo his dat' vt purgent. i. pabuli segetes uirides lecte ante qđ silis generēt: bobusq' dat' vt citā alui faciat unde nomen accipit. Ocyllū dō p q' herba est quā vulgo basilicon appellāt / odoris opti mū dicit' ab o' redoleo.

Ocnus: mantus filius: qui Hancum vibem cōdidit. Quo nomine nō tam significatur ignauus q' labori / osus et indultuosus: sed cui' vici' sit prodiga: sed o' / no isto alij viderint dicere nolo: bonū em est quādo / q' declinare ad omniū odio.

Ocrea dicta est que crura tuet: q' Cicerone auctore op / ponat cruri: vel q' sit inqualiter tubercata: vt inq' se / stus Apul. Hic galea caput: ille crura ocreis inuol / uit. Hinc ocreat': qui ocreis calciat' incedit. Plin'. lib. viij. Ad reliquos vsus laboriose euellit ocreat' / cruribus manibusq' tactis: manicus cōuolūtū ossis lignē / ve conamentis.

Ocronus a. um. ab octo numero. Varro. Nutricare / ocronos porcos paruulos primo pnt incremento fa / cto a peritis dimidia pars remoueri solet.

Octophoz penul. core. uehiculū octo rotas habens. Sueto. de Cal. Interdū adeo segniter / z delicate in / cessit: vt octophoro ueheret. Var. Octophoro fa / nus portat amice phlipus.

Octopes: piscis polypp' a numero pedū.

Oculus dicit' est ab oculendo: q' cilioz regnibus o / culat. Latent em oculi sub cilijs et genis. Sūt autē / oculi pars corpis preciosissima: in quib' (vt Albert' magn' inq' /) maxima indicia amoris et odij existunt. Sūt em veri cordis nunciū in quib' anim' inhabitat. Plau. i. Hilt. Nā ego quidē meos oculos habeo: nec rogo vřdos foris. Per trāslationē ponit' p indi / cio. Licet. i. Lel. Nec pō ille i luce mō atq' i ocul' ma / gnus: sed in' domiq' p'statio. Dicunt' etiā oculi i ar / bor' furculis vnde germinat. Ab Oculis sūt Do / noculus / vnocul' / ianocul': et diminutiū Ocellus. Per. Patrāi fract' ocello. Rufus aut' domesticus in Epigrammatis: παρ'τα σ'θεν φιλεω μουρογ / λεογ ακρισγ ο.μαμα εχ'θαιρω σ'υνεροισ / αυ'ρασι τερπολερογ.

Ocellatus a. tum. quod ocellos habet: ab ocello dimi / nutio. Unde Sueto. in Aug. ocellatas nucez dixit / p multis fo: aminib' distinctas.

Oculē: plen' oculis. Plau' in Aug. Quos si arg' ser / uet q' tot' oculē fuit: que quondā Ioui Iuno cultodē / addidit / in nūq' seruet. Per trāslationē ponit' p pipi / caci: quasi q' ex oculis cōstet. Apul. Verpiciorem ipso linceo vel argo / z oculēu totū.

Ocular' modo dicit' qui per totū corp' oculos habet. Hiero. ad Pauli. Per totū corp' oculati sunt. Hō dicit' qui oculos habet vigilantes: et qui euncta per / spiciat: z callid' siue p'sens est. Plau. i. Tru. Ipse plu ris est ocular' relictis vn' q' auriti decē. i. q' p'sens fuerit videritq'. Plin. locū oculatissimū appellat oculatissi mū secrectissimūq'. Quis p' p' rariū oculatissimus dici possit manifestissim'. Et tūc ab oculo vocabulo nō ad oculo verbo deriuat' sicut z oculissim' p' chariss' mo. Plau. Oculissimū p'stū amice.

Oculit' pe. cor. aduerbiū: sicut medullit' animi' fingit' quo significat tam chari esse q' oculū. Plau'. Qui amant ancillā me oculitius.

Oculo as. ab Oculis fieri puto. Tertu. in Apologeti co. Sed quia iam expolitros / et ipsa vibanitate dece / ptos / in agnitionem veritatis ocularer. Hinc Inocu lo et exoculo: a quo exoculatio fit: qđ est oculi eruo. Plau' in Ru. Si berde illicillas hodie digito reti / gerit / perillit' ambo: multas nisi tūc exoculassit' vs / q' adeo: donec qua domū abeat nesciat. Et hęc omnia ab oculo is. deducuntur: q'uis per duplex c. scribit'. Lactā. lib. de opi. Et igit' oculi munitiozes essent ab iniuria: cilioz regnibus occultit'. Unde oculos dē ctos Carroni placet.

Ante D

De grece: cant' latine dicit'. Hodos dō via.

Odi defectiuū: vt Pulci. inquit. neq' p'sens neq' futu / rā neq' participiū habet: sed tā p'sentis q' p'teriti tē / poris significationem tenet. Inuenit tamen odio is. odi / osum: futuro odiam et odibo. Hiero. in li. Pro / uer. Et impudentes odibū scientiā. Significat autē / odi: odio habere: quo osus. Unde exosus et opero / sus z osor: de quib' alibi.

Odiū: ira inueterata: vt inq' Cicero libro. iij. Tus. In / terdum capis pro instantia / assiduitate / molestia / fasti / dio. Plau' in Ali. Jam hic me abegerit suo odio: id est fastidio. Teren. in Lu. Neq' agri neq' vrbis odi / um vnq' me p'cipit: id est molestia / fastidiū vel facie / tas p'go occupat. Odiū etiam siue (qđ ides est) odion: nomen loci a cantu nomen habens. In eo em mus / ca certamina spectabant. Hęc ωδιστογ. Uicit. Sic / Pericles arthemensis inter cetera opera q' Arthemis extruxit / fecit et odion: in quo certamina musica spe / ctabant: quod multis sedib' z columnis epornatū hu / ille historici scripserunt.

Odiolus: qui odio habet. Licet. Odiosū sane gen' bo / minū officia exprobantū. Aliquando capis p mole / sto. Ter. in Phormi. Si porro esse odiosi pergitis. Odiose aduerbiū: cū odio.

Odeponcon: οδωτροπικον vulgo dicit' itinerarium. Hiero. ad Paulā. Neq' enim odeponcon et' d'ipso / sui scribere. Est em liber in quo annotant' p'fectiōes / fluuū / vrbes / loca / nationes.

Odo: l're cōmutatiōe dicit'. p. olor. Hinc notū ē qđ signi / ficet oleo. Dicit' z odas. p. odor / sicut bonos lepos.

Odozus a. um. pe. qđ ex se odore mittit' vt odora pi / nus. Aliqñ adorus ponit' p idagatore z sagaci. Cir / cil. lib. iij. Bene. Et odora cantū vis.

Odozat' a. um. qđ aliūde accipit odore: vt templū odo / ratū. Interdū sumit' p odorifero. i. qđ ex se odore ha / bet. Plin. li. xij. Quibusdā anis min' odorata puēit. i. / rosa h'reca magis oib' locis siccis q' humidis odo / ratiōz. Cirs'. li. Geoz. iij. Dicit' z odorata stabulac / cendere cedrū. Ser. odorata p odoriferam.

Odozas. z odoro: depon. Hiero. in lib. Ben. Odoza / tus est dñs odore suauitatis. Col. lib. vj. Deinden / res p'ficato / vt boies discāt odorari.

Odozatoz: odorē sequit' vt canis: q' z odorinsequ' dē.

Odozamentū: odoratio ipsa: siue qđ odoris gratia te / nem'. Plin. Omniū odoramentoz / atq' adeo herbarū / differētia est in colore / z odore / z succo.

Odozarius: qui odorez conficit venditq': a grecis aro / matopola dicitur.

Ante E

Oeanthe: nomen ciuitatis: que a quibusdā etiā cāthe vocat'. Est etiā flos vuz: nā οψοσ vūz / z Τοαθοσ dicit' flos: oi in oe diph. latinam.

Oenanthē: vitis labulcē florens vus. Colligitur cum